

Prima instanță: judecător - A.Andronache
 Instanța de apel: judecători – Iu. Grosu, A. Corcenco, A. Ciobanu

Î N C H E I E R E

16 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
 al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecător
 Judecători

Svetlana Filincova
 Galina Stratulat, Iuliana Oprea

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Odobescu Ghenadie, în interesele SC „Linavan” SRL,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SC „Linavan” SRL către Biroul Vamal Nord, privind contestarea actului administrativ, recuperarea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 04 mai 2017, prin care a fost respinsă cererea de apel declarată de avocatul Odobescu Ghenadie, în interesele SC „Linavan” SRL și menținută hotărârea Judecătoriei Edineț (sediul Briceni) din 31 ianuarie 2017,

c o n s t a t ă :

La 05 august 2016, SC „Linavan” SRL a depus în instanța de judecată cerere către Biroul Vamal Briceni, privind anularea actului de inspecție din 18.06.2016, anularea declarației vamale DV-2 și a declarației privind valoarea în vamă a mărfurilor, obligarea Biroului Vamal Briceni de a revizui modul de calculare a plăților vamale conform metodei 1, restituirea sumei încasate excedentar, a prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, la 18.06.2016, SC „Linavan” SRL, pentru trecerea peste frontieră a mărfii, deținea pachetul de documente obligatorii potrivit ordinului Serviciului Vamal nr.01-1 din 04.01.2016. Dovada deținerii pachetului minim de documente necesare la momentul vămuirii constituie pagina documentelor anexate de brokerul vamal la data de 18.06.2016.

Colaboratorul vamal, verificând corectitudinea declarației DV-1, a motivat că documentele prezentate nu sunt suficiente pentru calcularea valorii în vamă a mărfii și că mai sunt necesare acte suplimentare.

Reclamantul a menționat că a prezentat acte suplimentare pentru a exclude situația calculării valorii în vamă a mărfii după o altă metodă în afară de metoda 1, însă Biroul Vamal Briceni a aplicat eronat o altă metodă, în afară de cea stipulată la art. 11 al Legii cu privire la tariful vamal.

Nu este de acord cu mărimea plăților vamale calculate după metoda 6 și a

considerat că calculul plăților vamale încasate excedentar în sumă de 4892,32 lei din marfa importată în valoare de 1694,50 USD contravine Codului vamal și Legii cu privire la tariful vamal.

A indicat că la cererea prealabilă, Serviciul Vamal, prin scrisoarea din 24.08.2016, i-a comunicat că acțiunile organului vamal au fost în strictă corespundere cu prevederile legislației în vigoare. De la Biroul Vamal Briceni nu a primit răspuns la cererea prealabilă.

Pârâtul i-a cauzat un prejudiciu nepatrimonial prin faptul că ore și zile la rând a fost „hărțuit” și ținut în vamă pentru a explica/argumenta de ce urmează ca marfa importată să fie calculată anume după metoda 1, a fost impus eronat de a prezenta suplimentar documente care nu erau obligatorii pentru calcularea valorii în vamă a mărfii potrivit metodei 1, a cheltuit surse financiare adăugătoare, a suportat cheltuieli aferente pentru a întreține alimentară șoferul mașinii care transporta marfa, să-i achite un supliment la salariu; activitatea SC „Linavan” SRL a fost tulburată, întreruptă, pe motiv că materia primă care era importată, a fost reținută neîntemeiat în vamă și a ajuns cu întârziere, întreprinderea a pierdut termenii contractuali cu alte firme cărora le realiza marfa finită, a pierdut clienți importanți, s-a știrbit reputația pe care a acumulat-o cu greu de-a lungul activității, s-a creat neîncredere în mediul de afaceri.

Reclamanta SC „Linavan” SRL a solicitat anularea actului de inspecție din 18.06.2016, emis de către Biroul Vamal Briceni, anularea declarației vamale DV-2 și a declarației privind valoarea în vamă a mărfurilor (tipizata DVV-2) cu menținerea declarației vamale DV-1 și a declarației vamale în varianta inițială (tipizata DVV-1); obligarea Biroului Vamal Briceni de a revizui modul de calculare a plăților vamale pentru marfa lemnoasă importată la data de 18.06.2016 conform metodei 1; încasarea de la Biroul Vamal Briceni în beneficiul său a sumei de 4892,32 lei, încasată excedentar; încasarea de la Biroul Vamal Briceni în beneficiul său a prejudiciului nepatrimonial în mărime de 5 000 lei ; încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 5 000 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Edineț (sediul Briceni) din 31 ianuarie 2017 acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 04 mai 2017, a fost respinsă cererea de apel declarată de avocatul Odobescu Ghenadie, în interesele SC „Linavan” SRL și menținută hotărârea Judecătorei Edineț (sediul Briceni) din 31 ianuarie 2017.

La data de 12 iunie 2017, avocatul Odobescu Ghenadie, în interesele SC „Linavan” SRL, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 04 mai 2017, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea reclamantei să fie admisă.

În motivarea recursului declarat, avocatul Odobescu Ghenadie a invocat că instanța de apel la pronunțarea deciziei a interpretat eronat normele de drept material.

La data de 21 iulie 2017, reprezentantul Biroului Vamal Nord a depus referință la cererea de recurs, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, referința la cererea de recurs, în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului

civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către avocatul Odobescu Ghenadie, în interesele SC „Linavan” SRL, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) CPC, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) CPC, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de avocatul Odobescu Ghenadie, în interesele SC „Linavan” SRL, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 CPC, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului reprezentantului recurente cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Abordarea avocatului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de avocatul Odobescu Ghenadie, în interesele SC „Linavan” SRL.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al

Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către avocatul Odobescu Ghenadie, în interesele SC „Linavan” SRL.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecător

Svetlana Filincova

Judecători

Galina Stratulat

Iuliana Oprea